

Instytut Pamięci Narodowej - Archiwum

<https://archiwum.ipn.gov.pl/pl/sledztwa/akty-oskarzenia/16832,13Akt-oskarzenia-przeciwko-Jerzemu-K-oraz-Stanislawowi-M.html>
19.07.2026, 12:16

13. Akt oskarżenia przeciwko Jerzemu K. oraz Stanisławowi M.

W dniu 18 grudnia 2001 roku prokurator Oddziałowej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu we Wrocławiu skierował do Wojskowego Sądu Okręgowego w Poznaniu akt oskarżenia przeciwko Jerzemu K. oraz Stanisławowi M.

Jerzy K. został oskarżony o to, iż jako sędzia zawodowy Wojskowego Sądu Rejonowego we Wrocławiu, orzekając w sprawie oskarżonych Czesława P. i Mariana D. nie dopełnił swojego obowiązku i wbrew zebranym w sprawie dowodom i ujawnionym okolicznościom, a nadto godząc się na orzekanie w składzie i trybie sprzecznym z prawem uznał oskarżonych winnych zarzucanych im przestępstw, wymierzając Czesławowi P. karę śmierci, zaś Marianowi D. karę 15 lat więzienia, podczas gdy działania oskarżonych nie wyczerpały ustawowych znamion zarzucanego im przestępstwa, tj. o przestępstwo z art. 231 kk i inne.

Stanisław M. został zaś oskarżony o to, że w niniejszej sprawie popierał oskarżenie przeciwko Czesławowi P. i Marianowi D. wnosząc o wymierzenie im kary śmierci, podczas gdy czyn oskarżonych nie wyczerpywał ustawowych znamion zarzucanego im przestępstwa, tj. o przestępstwo z art. 231 kk i inne.

Postanowieniem z dnia 19 lipca 2002 r. na podstawie art. 17 § 1 pkt. 2 kpk Wojskowy Sąd Okręgowy w Poznaniu umorzył postępowanie karne wobec Jerzego K. i Stanisława M., wobec braku cech przestępstwa.

Orzeczenie to jest prawomocne.

Na powyższe postanowienie Wojskowego Sądu Okręgowego złożył zażalenie prokurator OK. we Wrocławiu, jednak Sąd Najwyższy w dniu 20 września 2002 r. wydał postanowienie utrzymujące je w mocy.

Tymczasem Sąd Apelacyjny we Wrocławiu postanowieniem z dnia 25 października 2002 r. stwierdził, iż wyrok wydany 30 sierpnia 1949 r., skazujący Czesława P. oraz Mariana D., jest nieważny z mocy samego prawa.

W dniu 13 marca 2003 r. do Sądu Najwyższego została skierowana kasacja w sprawie Jerzego K. oraz Stanisława M. Zastępca Prokuratora Generalnego – Dyrektor GKŚZpNP zaskarżył postanowienie Izby Wojskowej Sądu Najwyższego z dnia 20 września 2002 r. wnosząc o jego uchylenie oraz o uchylenie utrzymanego nim w mocy postanowienia WSO w Poznaniu z dnia 19 lipca 2002 r. oraz o przekazanie sprawy temu sądowi do ponownego rozpoznania.

W dniu 16 kwietnia 2003 r. upoważniony sędzia Sądu Najwyższego – Izby Wojskowej wydał Zarządzenie o odmowie przyjęcia kasacji uznając, iż w tej sprawie Dyrektor GK nie jest uprawniony do wniesienia tego środka odwoławczego.

Dnia 20 kwietnia 2003 r. Dyrektor GK skierował do Sądu Najwyższego zażalenie na

powyższe zarządzenie, wnosząc o jego uchylenie oraz o przyjęcie kasacji.

Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 23 maja 2003 r. utrzymał w mocy zaskarżone zarządzenie

Dnia 7 sierpnia 2003 r. Departament Legislacyjno – Prawny w Ministerstwie

Sprawiedliwości wydał opinię, przekazaną do wiadomości Dyrektorowi GK, w której uznano za nietrafioną argumentację podniesioną w zarządzeniu upoważnionego sędziego SN oraz w postanowieniu SN utrzymującym w mocy powyższe zarządzenie. Niestety upłynął termin do dokonania ewentualnej próby wzruszenia zaskarżonego, prawomocnego postanowienia zapadłego w tej sprawie.